

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoCsp/23/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119203085
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:6119203085.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci žalobcu SetCar sk, a.s., so sídlom Sučany, Ulica priemyselná 10, IČO: 50 387 189, právne zastúpeného advokátom JUDr. Tomášom Zbojom, so sídlom S., H. XXX/X, proti žalovanému KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Bratislava, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, právne zastúpenému advokátom JUDr. Felixom Neupauerom, so sídlom G., O. X/A, o zaplatenie 504,57 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 17Csp/18/2019-151zo dňa 6. februára 2020 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** vo výroku o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 504,57 eur a vo výroku o náhrade trov konania.

Rozsudok okresného súdu **z o s t á v a n e d o t k n u t ý** vo výroku o zamietnutí žaloby v časti 5 % - ného úroku z omeškania zo sumy 504,57 eur od 22.7.2018 do zaplatenia.

Žalobca **m á** voči žalovanému **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 504,57 eur. Na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že prevádzkou motorového vozidla poisteného u žalovaného vznikla škoda (škodová udalosť), v ktorej súvislosti bol poškodený nútený si požičať na zabezpečenie svojich potrieb náhradné vozidlo; ktoré si prenajal od žalobcu. Aktívnu legitímáciu žalobcu považoval za danú na základe zmluvy o postúpení pohľadávky medzi postupcom Ing. S. G. (poškodeným) a postupníkom SetCar sk, a.s. Okresný súd konštatoval, že aj dotknutá časť škody - nájomné za prenajatie náhradného vozidla - je krytá z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu, pričom faktúra za nájomné bola uhradená formou započítania, ktoré je zahrnuté v zmluve o postúpení pohľadávky.

2. Dĺžku nájmu považoval okresný súd za preukázanú v období od 30.5.2018 do 20.6.2018. K otázke účelnosti dodal, že poškodený využíval prenajaté motorové vozidlo na rovnaké (súkromné) účely ako svoje poškodené vozidlo. Zdôraznil, že poškodenému bol škodovou udalosťou „vnútený daný skutkový a právny stav“, keď nemohol užívať svoje motorové vozidlo, čím sa ocitol v stave nutnosti zabezpečenia si náhradného vozidla po dobu opravy. Výška nájomného za jeden deň (ktorá sporná nebola), podľa okresného súdu predstavuje skutočnú škodu, v rozsahu ktorej sa zmenšil majetok poškodeného.

3. Okresný súd žalobu zamietol v časti, v ktorej si žalobca uplatňoval nárok na úroky z omeškania zo sumy 504.57 eur od 22.7.2018 do zaplatenia. Poukázal na to, že v zmysle § 11 ods. 6 písm. a/, b/ zákona č. 381/2001 Z.z. je predmetný nárok viazaný výlučne na nesplnenie povinnosti poisťovne vo vzťahu k prešetreniu poistnej udalosti. V súdenom prípade si žalovaný túto povinnosť splnil a poskytol

žalobcovi vysvetlenie, prečo krátil poistné plnenie. To znamená, že žalovaný sa nedostal do omeškania. Neúspech žalobcu v časti úrokov z omeškania okresný súd zohľadnil pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania a v zmysle § 255 ods. 2 CSP ustálil výšku tohto (procesného) nároku na strane v spore prevažne úspešného žalobcu v rozsahu 85,5%.

4. Proti tomuto rozsudku podal (s výnimkou zamietajúceho výroku) v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Mal za to, že okresný súd rozhodol na základe nepodloženej právnej konštrukcie, ktorú navyše nedostatočne odôvodnil. Naďalej trval na nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v súdenom spore. Poškodenému Ing. S. G. bola spôsobená škodová udalosť prevádzkou motorového vozidla poisteného u žalovaného, v ktorej súvislosti mal byť poškodený nútený užívať náhradné vozidlo zapožičané u žalobcu v zmysle príslušnej zmluvy o nájme. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru a dňa 20.6.2018 poškodený uzatvoril so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorá mu vznikla z titulu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla.

5. Z uvedeného - podľa odvolateľa - vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Potom poškodený (a nie žalovaný) predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu, a teda nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením danej zmluvy nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu, lebo túto pohľadávku pred cesiou poškodený žalobcovi neuhradil.

6. Odvolateľ tvrdil, že uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s § 524 Obč. zák. V zmysle zmluvy o postúpení pohľadávky totiž prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu (neexistujúcej) pohľadávky a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodenej a žalobcu. Žalovaný zhrnul, že „ak poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohol túto postúpiť na žalobcu a kauzálnie žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie“. Predmetné postúpenie (neexistujúcej) pohľadávky je tak pre obchádzanie zákona absolútne neplatné v zmysle § 39 Obč. zák.

7. Žalobca žiadal napadnutý rozsudok potvrdiť. Opakovane poukázal na podstatu postupovaného nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ktorý mal poškodený subjekt voči žalovanému ako poisťovní škodcu. Zavádzajúcim je tak tvrdenie odvolateľa, že predmetom postúpenia mala byť pohľadávka, ktorú žalobca eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi. Napokon, akceptovanie predmetného postúpenia pohľadávky žalovaným je zrejme aj z toho, že čiastočné poistné plnenie už (v období pred podaním žaloby) poukázal na účet žalobcu ako postupníka; obdobne tak z oznámenia o poistnom plnení adresovanom (práve) priamo žalobcovi.

8. Žalobca uviedol, že v zmysle zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu danej pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených za prenájom náhradného vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Išlo teda o odplatné postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho došlo k započítaniu nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie, a nie so samotným nárokom na náhradu škody, ktorý bol v zmysle zmluvy postúpený. V zmysle predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky teda poškodený subjekt v rámci jedného dokumentu uhradil predmetnú faktúru za nájom a súčasne postúpil žalobcovi za odplatu svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému, čím došlo k úbytku v majetkovej sfére žalobcu.

9. Žalobca odkazoval na viaceré rozhodnutia (najmä) Krajského súdu v Žiline v obdobných veciach (o. i. sa stotožňoval so závermi rozsudku sp. zn. 10Co/104/2019), ktoré potvrdzovali jeho argumentáciu. Celkovo mal za to, že napadnutý rozsudok je i dostatočne odôvodnený. To, že sa žalovaný nestotožňuje s napadnutým rozhodnutím, vrátane jeho dôvodov, neznamená, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces.

10. Na predmetné vyjadrenie žalovaný/odvolateľ už nereagoval.

11. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), z ktorého titulu nedotknutým zostal rozsudok okresného súdu v odvolaní nenapadnutom výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšku uplatneného nároku a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP) v preskúmvanej časti rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

12. Náležite argumentuje žalobca vo vyjadrení k odvolaniu protistrany, keď tvrdí, že súdne rozhodnutie nie je možné považovať za nedostatočne odôvodnené, prípadne (z daného pohľadu) až arbitrárne len preto, že dotknutá strana (v súdnej veci žalovaný) nie je spokojná so závermi vyslovenými okresným súdom. Inými slovami, právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia je neoddeliteľnou súčasťou základného práva na spravodlivý súdny proces, resp. ústavného práva na súdnu a inú právnu ochranu, ale iba nespokojnosť sporovej strany s odôvodnením súdneho rozhodnutia automaticky neznamená, že ide o odôvodnenie nedostačujúce a tým dané práva porušujúce.

13. Okresný súd primerane vymedzil dokazovaním zistené skutkové okolnosti (bližšie body 9. až 16. odôvodnenia napadnutého rozsudku) a následne zrozumiteľne vysvetlil svoje právne závery, vrátane vyhodnotenia zmluvy o postúpení pohľadávok medzi poškodeným a žalobcom (najmä bod 30. odôvodnenia napadnutého rozsudku). Žalovaný v odvolaní fakticky ani konkrétne nenamieta jednotlivé čiastkové úvahy okresného súdu, len zotrváva na svojej dovtedajšej argumentácii; osobitne v otázke tvrdeného nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Nadväzne je nutné uzavrieť, že odvolacia námietka nedostatočnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku neobstojí.

14. Odvolací súd/senát už rozhodoval vo viacerých obdobných veciach sporových strán; napr. aj rozsudkom sp. zn. 10Co/104/2019 z 30. mája 2019, na ktoré rozhodnutie odkazuje i žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného. Vzhľadom na identické podstatné skutkové okolnosti a (vecné) odvolacie námietky žalovaného niet dôvodu na zmenu (právných) záverov vyslovených v označenom rozhodnutí. V záujme komplexnosti odôvodnenia aj bezprostredne v súdnej veci krajský súd (opakovane) uvádza zásadnú argumentáciu.

15. Žalovaný sa snaží zmluvu o postúpení pohľadávky medzi poškodeným a žalobcom z 20.6.2018 (č.l. 9 z opaku spisu) „rozfázovať“ a následne rozborom jej takto rozčlenených častí navodiť dojem obchádzania zákona. Predmetná zmluva, čo je zrejme i z výslovných vyjadrení jej strán, však tvorí jeden celok upravujúci ich navzájom prepojené viaceré práva a povinnosti. Nepochybnou vôľou poškodeného Ing. S. G. a žalobcu bolo dotknuté vzájomné práva a povinnosti upraviť v rámci tejto jednej zmluvy, čo vôbec nie je v rozpore s tým, že na usporiadanie ich vzťahu/vzťahov bolo možné uzavrieť viacero relatívne samostatných zmlúv.

16. Krajský súd, zhodne s okresným súdom, konštatuje, že v rámci zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k odplatnému postúpeniu pohľadávky so súčasným započítaním fakturovaného nájomného za užívanie náhradného vozidla s odplatou za postúpenie pohľadávky. Len pri striktnom (až puristickom) prístupe k uplatňovaniu práva by bolo možné trvať na tom, aby poškodený uhradil žalobcovi sumu za nájom náhradného vozidla a ten mu ihneď v rámci postúpenia pohľadávky voči žalovanému tie isté peniaze (doslova tie isté bankovky a mince) vrátil. Inými slovami, poškodený by položil na stôl sumu (v danom momente) 1.161,60 eur a posunul ju k žalobcovi, ktorý by ju vzápätí posunul späť k poškodenému.

17. Krajský súd úmyselne v danej spojitosti používa mierne zveličenie a ironický tón, pretože popísaný (odvolateľom minimálne naznačovaný) postup v rámci kontraktčných procesov odporuje bežnej realite každodenného života, pri ktorej tak fyzické, ako aj právnické osoby takmer permanentne vstupujú do desiatok rôznych právnych vzťahov. Určite sa pritom nejedná o obchádzanie zákona, keďže právny úkon poškodenej a žalobcu nesmeroval k tomu, aby zákon dodržaný nebol. Naopak, takým počinaním by skôr bolo formálne vygenerovanie viacerých právne až perfekcionalistických zmlúv, ktoré by však nekorešpondovali s bezprostrednou realitou. Z konštatovaného je zrejme, že aktívna legitímácia žalobcu v súdnej veci bola preukázaná.

18. Ďalšie - okresný súdom vnímané ako zásadné - skutkové a právne súvislosti (predovšetkým dĺžka trvania nájmu, účelnosť prenajatia náhradného vozidla, či výška skutočnej škody) a k nim zaujaté čiastkové závery neboli žalovaným v rámci odvolania vôbec spochybňované.

19. Nakoľko odvolacie námietky vymedzené žalovaným, ktorými je odvolací súd viazaný, neboli dôvodné a odvolací súd nezistil ani nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré prihliada z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), v preskúmvanej meritórnej časti napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny.

20. Žalovaný síce odvolaním napadol rozsudok okresného súdu aj v časti o trovách konania, ale v danej spojitosti nevymedzil žiadnu konkrétnu odvolaciu námietku. Nadväzne, potvrdenie posudzovaného rozhodnutia v preskúmvanej meritórnej časti, od ktorej je výrok o trovách konania priamo závislý, zakladá vecnú správnosť aj dotknutého bezprostredne podmieneného výroku o nároku na náhradu trov.

Len na okraj krajský súd dopĺňa, že okresný súd zodpovedajúco výsledku konania aplikoval zásadu pomerného úspechu v spore.

21. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP. Odvolateľ - žalovaný nebol v tomto štádiu konania (vôbec) úspešný, preto má protistrana/ žalobca voči nemu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v (plnom) rozsahu - 100%.

22. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 a § 421 ods. 1 CSP. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.